

ELLE 2007. március

Angyali Jolie

Bár Angelina Jolie-t nagy szomorúság érte a közelmúltban, zűrös és zaklatott életének mégis legboldogabb időszakát éli. Íme néhány pillanatfelvétel Angie-ről – első kézből Návai Anikótól.

Angelina Jolie életében most először okkal visel feketét. Alig egy hónappal ezelőtt, január 27-én délután, hét és fél év küzdelem a rákkal után meghalt az édesanyja. Angie a csillagokat lehozta volna érte. A legjobb orvosokhoz vitte, aztán amikor kiderült, hogy menthetetlen, az utolsó években beköltöztette egy csöndes Beverly Hills-i luxushotelbe, hogy a lehető legszebb környezetben állandó, teljes ellátást kapjon. A kislányának is azért adott francia keresztnévet (Shiloh Nouvel), hogy a párizsi születésű Marcheline öröksége tovább éljen. *(Ez egy gyakran emlegetett téves hiedelem Marcheline-nel kapcsolatban: Angelina édesanyja részben kanadai-francia, részben irokéz indián származású volt, és egyáltalán nem Párizsban, hanem a széles Chicagóban született és nőtt fel. – Castia)* Január eleje óta Angelina New Orleansban vigyázott a gyerekekre, amíg Brad ott forgatott. Ekkor telefonáltak a Los Angeles-i kórházból, hogy Marcheline állapota kritikusra fordult. A család azonnal gépre ült. Brad, Angie és a bátyja, James addig virrasztottak, amíg Marcheline csendesen elaludt.

Húsz évvel ezelőtt Hollywoodban társasági csemegének számított, hogy miután Jon Voight lelépett a családtól, a színészkedésből kikopott Marcheline Bertrand elvált asszonyként teljesen magára hagyva szabadjára engedte a két vadóc gyereket. Néhány korabeli sajtófotó ugyan arról árulkodik, hogy a masnis-lakkcipős Angelina szófogadóan szorongatta apukája kezét a pirosbetűs papaviziteken, de riadt tekintetéből látszik, hogy már tízévesen sem ízlett neki a jó kislány szerepe. Nem sokkal később Marcheline áldásával kedvenc holmijai – kígyók és kések – közé beköltöztette gimnazista szerelmét, fekete cuccokban járt, gótikus ezüstékszerek csüngtek róla, széttetováltatta a testét, éjszakai életét élt, nappal aludt, és kinyilatkoztatta, hogy temetkezési vállalkozónak áll. Az első szerelem persze elhervadt és jött a következő, immár maradandó fellángolás a kamerával. Angie előbb a modellkedésbe kóstolt bele, majd gyorsan átnyergelt a televízióra. Mire megnyerte a Golden Globe-ot a Giáért, a totális teletalálatként ráosztott önsorsrontó manökenüstökösért (egy 1998-as tévéfilmben), bemutatkozáskor már nem kellett kimondania a vezetéknevét. Bálvány volt: Angelina Jolie.

A többi már jött magától: a szexistennőség, az egetverő gázsi, egy újabb Golden Globe és az igazi trófea, az Oscar.

A filmeknek köszönhetően lett aztán az első férj Jonny Lee Miller, akiben játszótársat, a második pedig Billy Bob Thornton, akiben apát keresett. Filmről filmre, házasságról házasságra sodródott, ahogy az élet hozta. „Nem volt mintám, hogy milyen szeretnék lenni – tűnődött 2004-ben önmarcangoló őszinteséggel. – Nem is gondoltam rá. Úgy voltam vele, ahogy esik, úgy puffan.” És hozzátette, most, hogy férj nélkül, a bábiként örökbe fogadott kambodzsai születésű Maddoxszal él, továbbra sincs terve. „Még most se találtam meg az igazi énemet. Remélem, addig fogom keresni, amíg élek. Mióta anya lettem és bebarangoltam a világot, két lábbal állok a földön, és egész mást jelent nekem a szeretet, mint régen. Mintha itt belül megszilárdult volna valami, ami régóta feszített, csak nem találta meg a helyét.”

Nem véletlen, hogy Angelina nagy metamorfózisa szintén egy filmhez kötődik. A Beyond Borders, ami Magyarországon csak DVD-n jelent meg, 2003-ban készült, de Angie-t már öt évvel korábban

megrikatta a forgatókönyv, melyben egy elkényeztetett londoni fiatalasszony felfedezi a szenvedélyes szerelmet és a külvilág borzalmaait. Ő is nekivágott: bejárta a kambodzsai taposóakna-mezőket, feltérképezte az afrikai árvaházakat, végiglátogatta a pakisztáni menekülttáborokat, aztán felhívta az ENSZ menekültügyi bizottságát, hogy adjanak neki hivatalosan is munkát.

Amikor 2003 októberében a londoni Dorchester Hotel egyik lakosztályában kávéztunk és Hollywood csacskaságairól csevegtünk, már az ENSZ tiszteletbeli nagykövete volt. Ott, a Dorchester lakosztályában nem hagyhattam ki a pikírt megjegyzést, hogy a tetkóktól az igazgyöngsorig elég rögös lehetett az út. Éteri mosollyal vette az iróniát. „Annak idején mindenki attól volt kibukva, mekkora vagány vagyok, pedig csak céltalanul kóvályogtam a világban és kétségbeesve próbáltam megtalálni önmagam. Nem az a vagány, aki tetkókat csináltat magára és polgárpukkasztóan viselkedik, hanem az, aki beköltözik a dzsungel közepébe és nekiáll taposóaknákat szedni. Én mostanra lettem igazi, nemes vad. Maddoxtól, meg azoktól a dolgoktól, amiket felfedeztem magamnak és azóta csinálom.” Jótékonyág, mozizás és gyerek – nem sok ez egy kicsit?, kérdeztem tőle. „Ez így sosem merül fel. Csak úgy, hogy istenem, adj erőt, hogy bírjam. Hogy minden, ami fontos, beleférjen a napomba. És főleg, hogy Maddox ne lássa kárát, mert az aztán végképp nem az ő hibája, hogy ennyi dolgot találtam ki magamnak.”

Amíg a kisfiával kettesben élt, Angelina meglepő konzervativizmussal vezette az életét. „Imádok meztelenül aludni, de most még egy szexi hálóinget se engedek meg magamnak. Szigorúan pizsamában alszom, mert Maddox mindig bebújik mellém az ágyba”, nevetgált fél évre rá, 2004 márciusában, amikor a legbennfentesebbek már azt rebesgették, hogy a Mr. és Mrs. Smith akkor zajló forgatásán nem mindennapi románc szövődik. Nyeltem egyet, rákérdeztem. Gyöngyöző, hangos nevetés és – ma már tudjuk – Oscar-díjas alakítás volt a válasz. „Brad? A legeslegjobb barát. Egy tündér. Laza, édes, profi. Mintha a bátyám lenne, én meg neki a húga.” S hogy megtetézze, pár percre rá kökemény nemmel csapta le, hogy van-e állandó barátja. „Férfiak, igen. Azok vannak az életemben. De egyik sem olyan, akit hazavinnék. Még olyan sincs, aki félig komoly. Tudom, hogy ezt nem lehet sokáig bírni, mert egy nőnek szüksége van szeretőre vagy legalább egy kicsit stabilabb kapcsolatra...” Ahogy kimondtam a bűvös szót: „szerelem”, elkomolyodott. „Nagyon elbizonytalanodtam, tudod? Már annyiszor nyúltam mellé, de annyiszor! Reménytelenül romantikus vagyok, talán ez a baj. Már nagyon félek a szerelemtől. Főleg azért, mert itt van nekem a gyerek és nem akarom, hogy Maddox megszeressen valakit, aki ideig-óráig elviseli miattam, aztán szépen kísétál az életéből.”

Öt hónappal később, 2004 novemberében, amikor újra találkoztunk, kérdés nélkül folytatta, ahol abbahagyta. „Kétszer voltam férjnél, de egyik válasom sem érintett gyereket. Most azt a társat keresem, aki a lehető legjobb apa tud lenni, akinek ugyanazok a dolgok fontosak, amik nekem, és akivel harmonikusan fel tudom nevelni a gyerekeinket. Ha én még egyszer férjhez megyek, akkor az a házasság már egy életre szóljon a gyerekek miatt. Ezt véresen komolyan mondom. És ezt egyelőre nem látom magam előtt.”

Akkor ki lenne az, akibe mélyen bele tudna szeretni? „Akinek nem ő maga a legfontosabb, hanem a gyerekei, aki tud lelkesedni dolgokért, aki önzetlen, aki képes kirángatni az ágyból az éjszaka kellős közepén, mert valami olyat olvasott, amit muszáj azonnal megosztania velem. Aki nem akarja megváltani a világot, akiben nincs önmegvalósítási kényszer, de hajlandó odafigyelni másokra, és ha kell, gondolkodás nélkül bedobja magát értük.”

Akkor már tudta, kiről beszél. Két hónapra rá, 2005 elején ugyanis robbant a bomba. Egy utolsó keserű, közös karibi szilveszter után Brad Pitt elköltözött Jennifer Anistontól, aki beadta a válókeresetet. És áprilisban megjelent az első közös civil fotó: Angelina és Brad a kenyai tengerparton homokvárat épít Maddoxszal. Aztán Angie londoni villája közelében motoroznak. Beköltöznek Brad malibui nyaralójába. És mert a Good Shepherd stábja nem tett lakatot a nyelvére,

2005 őszén kiszivárgott, hogy Angelina Jolie várandós. Etiópiába már együtt utaztak, bár az újabb bébi, Zahara örökbefogadási nyilatkozatát akkor még csak Angelina írta alá. Nem sokra rá Brad Pitt sajtóközleményben tudatta a világgal, hogy nevére vette Angelina két gyermekét. 2006 elején Párizsban keresett nyugalmat a család, amit aztán márciusban meg is talált, mégpedig egy megközelíthetetlenül elfalazott afrikai tengerparti nyaralóhelyen, ahol a gömbölyödő Jolie, a két gyerek és a sörteszakállas Pitt tökéletes biztonságban érezhette magát a lesifotósoktól. Májusban megszületett Shiloh Nouvel, aki nemcsak boldogságot, hanem milliókat is hozott első sztárfotóiért.

Néhány nappal 2006 karácsonya előtt újra – ezúttal New Yorkban – randevúztunk Angelinával. Most Pitt játszotta a szülőt: korcsolyázni vitte a gyerekeket a Rockefeller Centerbe, amíg beszélgettünk. Nyugodt, letisztult tekintetű Angie ült elém a fotelba. Átkötős selyemruhát, tízcentis túsarkút viselt, egy gramm fölösleg sem maradt a kismamán. Hogy lehet valaki ilyen gyönyörű, szaladt ki a számon. Elnevette magát, nyoma sem volt a színésznőnek. „Én nem látom magam szépnek... Talán a belső harmónia. Jó hallani, persze, de én akkor éreztem magam gyönyörűnek, amikor anya lettem. Meg amikor utazom és úgy érzem, hogy az egész világ az enyém.”

A kör bezárult, mondtam. Hazaértél. Lustán-lassan elszűkülő hatalmas kék szeme, elgondolkozva beharapta az ajkát. „Ennek az útnak az volt a legszebb pillanata, amikor összekeverültünk Braddel. Illetve Brad Maddoxszal. Aztán jött Zahara. És a hab a tortán, Shiloh. Erősen hajlok arra, hogy kevesebbet dolgozzak és sokkal többet legyek otthon.” Elmerengtünk még félszomorkásan, hogy hol van már az az idő, amikor egy premier partin húsz percig fecsegtünk Báthory Erzsébettről és a kutya se törődött velünk, nemhogy a fotósok. Meg amikor még megengedhette magának, hogy fűrtös farmerben, csapzott-ziláltan üljön az újságírók elé. Vagy leugorjon a szupermarketbe tejért – napszemüveg, csador és biztonságiak nélkül.

„Imádok repülni!”, bukott ki belőle hirtelen, látszólag oda nem illően, valójában a helyén. Mert Angelina Jolie végre boldog. Miért? – kérdeztem álnaivan. Miért szeretsz repülni? „Mert a repülés sokkal kézzelfoghatóbb szakma, mint a színészet. Pontosabban, az egy szakma. És mert a repülés a teljes szabadság. Ugyanolyan szárnyakat ad, mint amikor éhező, beteg kisgyerekeket mentek, szerencsétlen, kiszolgáltatott anyáknak találok kiutat és élem ezt a csodát... a családdal.”